

אלה. חמש הם גדולים באותו
הגון קטנים. א א א א א א א
א א א א א א (כ"ל בחיריק וחס ה' נקודות
קטנות) בשמאל. נכללים אלו עם
אלו להנהיג הגוף. חמש משמאל
נפש, וחמש מימין רוח. והם
חמש בתוך חמש. שתיים נסתרים
ולא גלויים, תחלת ההנהגה
הנקוד של אברהם א הפלל של
הכל.

הנקודה הזו של אברהם מושכת
אותם הנסתרים וכוללת אותם,
משום שפל אלו שלמטה נכנסים
בה, וזו הנקודה שמאירה מסוף
העולם ועד סוף העולם. א סוד
השם החקוק. מושף מאור ורושם
נקודה חשוכה בלי אור כלל. וזו
הנקודה של יצחק. א זו נקראת
שבת לתוף חסר לב. מגלה
עמקות מני חשף. ומשום כף
עולה בשם.

הנקודה של יעקב לא מושכת בו
מאור אחוז לשני צדדים, והוא
לא נראה. א יום השלישי של
בראשית, כי טוב כי טוב פעמים,
הוא גנוז ולא ידוע בתוכם.
המאור לא מושף בו כלל. הוא
טמיר וגנוז ולא נראה.

ערכות גנוז אחריהם להתקין בו
את הנסתר מהכל. ומשום שטמיר
ונסתר עליו שאינו ידוע כלל,
הכל גנוז. קרקע ערכות נראה,
ואף על גב שהוא נסתר. א הנקודה
שפלויה תחת השנים, היא קרקע
ערכות. ערכות, הוא גנוז ונסתר
שלא נודע בין השנים לאחר
שדוכב בו אותו הטמיר של הכל,
מוציא אותו ושולט בקרקע
ערכות הכל.

והמשבליים זיהרו. והמשפלים
כמו שנאמר (משלי טז) משכיל על
דבר ימצא טוב, הינו זיהרו פזוהר
הרקיע. פזוהר, זהר שזוהר של
זהרים בעליה. הזוהר זוהר ומאיר

אורחא דאלין לקבל אלין. חמש (דף קכד ע"ב)
אנון רברבין בהווא גווא זעירין. א א א א א
ימינא. א א א א א (ג"ל בחיריק וחס ה' נקודות קטנות)
שמאלא. אתפללו אלין באלין לאענא גופא.
חמש משמאלא נפש. חמש מימינא רוח.
ואנון חמש גו חמש. תרין טמירין ולא
אתגלין. שריא לאענא נקדה דאברהם א
פללא דכלא.

האי נקדה דאברהם משיף אנון טמירין וכליל
לון. בגין פל אנון דלתתא עאלין ביה.
ודא נקדה דנהיר מסיפי עלמא עד סיפי עלמא.
א רזא דשמא גליפא. משיף בוצינא ורשים
נקודה חשוכא בלא נהירו כלל. ודא נקדה
דיצחק. א דא אקרי שבט לגו חסר לב. (אויב יב
כ)
מגלה עמקות מני חשף. ובגין כף סליק
בשמא.

נקדה דייעקב לא משפח ביה בוצינא אחיד
לתרין סטירין, ואיהו לא אתחזי. א יומא
תליתאה דבראשית כי טוב כי טוב תרי זמני,
איהו גניז דלא ידע בגוייהו, בוצינא לא משיף
ביה כלל. איהו טמיר וגניז ולא אתחזי.

ערכות אנניז בתריהו לאתקנא ביה סתים
מכלא. ובגין דטמיר וסתים עליה דלא
ידיע כלל בלא גניז. קרקע ערכות אתחזי, ואף
על גב דסתים איהו. א נקדה דתליא תחות
תרין איהי קרקע ערכות. ערכות הוא גניז
וסתים דלא אתידיע בין תרין לבתר דרכיב
ביה ההוא טמירא דכלא, אפיק ליה ושלטי
קרקע ערכות בפלא.

והמשבליים זיהרו. והמשפלים כמה דאת אמר
(משלי טז) משכיל על דבר ימצא טוב.
היינו זיהרו פזוהר הרקיע. פזוהר זהר זהרא
דזהרין בסליקו, זהרא זהיר ואנהיר ואדליק